El llarg camí cap a l'estació

Uns t cnics municipals a l'antiga estaci de pla a Espanya assenyalant a un home que no ha vist el r tol on s la nova estaci de busos Foto: J.N.

L'estació intermodal de busos de Girona va entrar en servei ahir. La construcció d'aquesta infraestructura, i la seva posada en marxa, ha estat un tema recurrent als mitjans de comunicació durant mesos. Se n'ha parlat i molt, però sembla que no prou, perquè en general la gent anava ahir força despistada a l'hora d'arribar a les taquilles o a les andanes. Va haver-hi una constant: la de persones que amb les maletes a la mà es dirigien o s'esperaven a l'antiga estació, la de la plaça Espanya. Drets o asseguts als bancs, envoltats del desolador espectacle de les andanes buides, esperaven un bus que no hauria d'arribar. D'altres ja veien que alguna cosa no quadrava: poca gent, cap autobús, tanques que barraven el pas als vehicles... Alguns operaris municipals, que hi feien feines de pintura, informaven els despistats aspirants a usuaris del bus que l'estació s'havia traslladat, i els deien cap on havien d'anar. De fet, hi ha rètols que ho assenyalen, però l'efecte va ser més aviat escàs. També estaven tancades les antigues taquilles. Aquí, però, la gent que s'hi apropava es trobava uns informadors d'algunes de les empreses operadores que els deien on era l'estació nova: “Per on diu que he d'anar?”, “Al TAV? Jo no vull agafar el TAV. Vull agafar el bus”. Van ser alguns dels comentaris que es van sentir.

També hi havia els que pretenien entrar a l'estació intermodal pel costat de l'antiga plaça Europa, on hi ha la rampa dels busos. Va haver-hi gent que no va fer cap cas del senyal que prohibeix el pas de vianants. Fos perquè no la veien o no volien veure-la, tiraven cap avall, i com que tampoc hi havia informadors ni vigilància, accedien a l'estació per on no havien d'entrar. Un noi jove, que anava a buscar la seva cosina, preguntava palplantat al costat de la rampa on era l'estació. Se li va indicar que hi era al costat, però que hi havia d'accedir per l'altra banda. L'explicació no era simple: “Has d'anar cap al mig del parc Central. Quan arribis a l'edifici aquell d'allà al mig..., sí, el del TAV, has d'entrar a l'estació del tren convencional. Gira a la dreta pel passadís. I un altre cop a la dreta cap al finger, que és un túnel, i estaràs al vestíbul del TAV. Sí, ja ho sé..., busques l'estació de busos, no del TAV. Però és que s'hi va per allà mateix. Baixa les escales i l'estació queda a l'esquerra i ja hi seràs.” Va posar cara de no haver-ho entès, però hi va arribar –constatat–. En el primer dia, tot va semblar massa llarg i massa embolicat. Pots estar a sobre l'estació o al costat i no tenir ni idea d'on és o com arribar-hi. És evident que els usuaris se senten incòmodes amb l'accés i el funcionament. Ben normal, segurament, perquè és un vestit nou. Un vestit bonic que muda, però que engavanya perquè la roba és nova i no ha agafat la forma del cos. Hi ajudaria la presència de més informadors. Potser, quan desaparegui el finger i l'entrada a l'estació sigui menys recargolada, tot prendrà més sentit, però per ara l'accés és complicat.

Pel que fa als busos, a mig matí entraven i sortien constantment sense dificultar el trànsit. En venen sobretot d'Emili Grahit i del passeig d'Olot, i menys –però també alguns– del carrer Oviedo. Aquesta és una de les pors al barri de Sant Narcís. Que després d'anys de suportar el pas de camions de les obres ara hagin de suportar els busos. Els diuen que no, però estan escaldats per anys d'incompliments. No volen haver-se d'adaptar a un vestit nou que mai els ha agradat.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 10-05-2017 Pàgina 8

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/territori/article/12-infraestructures/1138415-el-llarg-cami-cap-a-l-estacio.html